

Lovforslaget vil medvirke til at skabe øget bevidsthed om lønforskelle mellem mænd og kvinder, og derfor skal de store virksomheder udarbejde en kønsopdelt lønstatistik. Nu skal virksomhederne for første gang arbejde systematisk med ligeløn.

Hvorfor er det kun de store virksomheder, der skal lave kønsopdelt lønstatistik? De store virksomheder skal gå foran, så de mindre virksomheder kan lære af de stores erfaringer. Virksomheder med mere end 35 ansatte skal i forvejen oprette samarbejdsudvalg og er derfor vant til en systematisk dialog med medarbejderne om spørgsmål, der har betydning for samarbejdet på virksomhederne, herunder ligestilling.

Mænds og kvinders løn skal kunne sammenlignes. Det sker rent teknisk ved at opgøre jobfunktionerne efter DISCO-koder. De kommer tæt på, hvad arbejde af samme værdi er.

Kl. 16.45

Hvis der kun er fem i en gruppe, som der tidligere var tale om, så bliver det alt for let at pille den enkelte ud, og det ønsker regeringen ikke. Derfor har vi lagt os fast på, at der skal være ti af hvert køn i en gruppe, før lønnen skal vises. Den enkelte ansatte skal selv bestemme, om han eller hun vil fortælle om sin løn. Den enkelte ansattes anonymitet skal sikres, og grupper på mindst ti personer af hvert køn betyder, at de enkelte personer ikke kan identificeres.

Det er jo tankevækkende, når vi ser på, hvordan det her spørgsmål er blevet behandlet i tidens løb, at hvis fagforbundene havde ønsket det, kunne de jo selv have spurgt deres medlemmer, så de havde kendskab til deres medlemmers lønoplysninger, men det har man ikke gjort.

Alt i alt lægger lovforslaget op til, at de virksomheder, der bliver omfattet af lovforslaget, kommer til at arbejde systematisk med virksomhedens lønforhold. Det kan man ikke sige om beslutningsforslaget, hvorefter mange virksomheder vil blive afkrævet at udarbejde en kønsopdelt lønstatistik, som ikke kan bruges, fordi arbejdsfunktionerne ikke er sammenlignelige.

Lovforslaget giver også mulighed for, at de virksomheder og deres medarbejdere, som i stedet ønsker at lave en redegørelse om ligeløn, kan gøre det. En redegørelse er ikke et smuthul for virksomhederne. En virksomhed skal have virksomhedens egne medarbejders accept af, at en redegørelse vil være et godt middel til at arbejde med ligeløn.

Redegørelsen skal dels indeholde en beskrivelse af vilkår, der har betydning for mænds og kvinders aflønning på virksomheden, dels en handlingsplan for de initiativer, som virksomheden vil arbejde med, og det mener vi også er en god nyskabelse.

Jeg vil slutte med at takke for debatten. Jeg vil naturligvis bidrage med alle oplysninger under udvalgsarbejdet, og jeg ser frem til drøftelserne under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er det jo sådan, at når man i en besvarelse henholder sig til et beredskabsnotat, som ministeren selvfølgelig har forberedt sig på, så er det jo svært at få alle de gode ideer, som kom op under debatten, med ind i besvarelsen. Derfor vil jeg godt lige spørge, om ministeren ikke er enig i, at der umiddelbart ikke tegner sig et flertal for hverken det ene eller det andet af forslagene, og om ministeren er indstillet på under udvalgsarbejdet at arbejde frem mod, at det samarbejdede folkestyre viser sin værdi og finder en løsning, som kan skabe et bredt flertal.

Det vil sige, at både regeringen og oppositionen er nødt til at bøje sig, at vi må finde et eller andet sted derimellem. Vil ministeren aktivt medvirke til at skabe et sådant kompromis, som kan gøre, at vi får flest muligt dækket? Ministeren må jo erkende, at det ikke er særlig progressivt at lave et lovforslag, som alene omfatter 15 pct. af det private arbejdsmarked. Så vi kunne måske komme lidt videre, uden at anonymitet og alle mulige andre ting kom i klemme.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man kan jo i forbindelse med denne sag undre sig over, hvad der egentlig skete i de mange år, hvor hr. Ole Sohns parti var parlamentarisk grundlag for den tidligere regering, hvorfor der ikke skete noget dengang. Nu har vi så taget fat på det.

Må jeg så sige til hr. Ole Sohn, at den her regering i alle sager arbejder for at få de bredest mulige flertal for løsningerne. Det lykkes heldigvis i de fleste tilfælde, men vi støder naturligvis også på, at oppositionen er så stejl og ubøjelig, at der ikke er mulighed for at indgå et kompromis.